

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה בקמפ דוד
מסגרת לחוזה שלום בין מצרים ובין ישראל
נחתמו בושינגטון ביום 17 בספטמבר, 1978

מסגרת לשלום במזרח התיכון שהוסכם עליה בקמפ דוד

מוחמד אנואר אל-סאדאת, נשיא הרפובליקה הערבית של מצרים, ומנחם בגין, ראש ממשלת ישראל, נפגשו עם ג'ימי קרטר, נשיא ארצות הברית של אמריקה בקמפ דוד, מן ה-5 בספטמבר עד 17 בספטמבר, 1978, והסכימו על המסגרת דלקמן לשלום במזרח התיכון. הם מזמינים צדדים אחרים לסכסוך הערבי-ישראלי להצטרף אליה.

הקדמה

החתימה לשלום במזרח התיכון חייבת להיות מונחית על-ידי האמור לקמן:
- הבסיס המוסכם להסדר בדרכי שלום של הסכסוך בין ישראל ובין שכנותיה הוא החלטה 242 של מועצת הבטחון, על כל חלקיה.
- לאחר ארבע מלחמות במשך 30 שנה, וחרף מאמצי אנוש נמרצים, המזרח התיכון, שהוא ערש התרבות ומקום לידתן של שלוש דתות גדולות, עדיין אינו נהנה מברכות השלום. עמי המזרח התיכון עורגים לשלום, כך שניתן יהא להסב את משאבי האיזור הנרחבים, והטבעיים, לעיסוקי שלום וכדי שאיזור זה יוכל להיות דוגמא לדו-קיום ולשיתוף פעולה בין אומות.
- היוזמה ההיסטורית של הנשיא סאדאת בביקורו בירושלים, וקבלת הפנים שערכו לו הכנסת, הממשלה ועמה של ישראל, וביקור הגומלין של ראש הממשלה בגין באיסמעיליה, הצעות השלום שהעלו שני המנהיגים, וכן קבלת הפנים החמה שבה קידמו עמי שתי הארצות את יעודי השליחויות הללו, יצרו הזדמנות חסרת תקדים לשלום שאין להחמיצה אם נרצה לחסוך מן הדור הזה והדורות הבאים את טרגדיות המלחמה.
- הוראות מגילת האומות המאוחדות והנורמות המקובלות האחרות של המשפט והלגיטימיות הבין-לאומיים מספקות עתה תקנים מקובלים לניהול יחסים בין כל המדינות.
- כדי להשיג מערכת של יחסי שלום, ברוח סעיף 2 של מגילת האומות המאוחדות, דרוש משא-ומתן בעתיד בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה המוכנה לשאת ולתת עמה

על שלום
ובטחון, לשם ביצועם של כל ההוראות והעקרונות שבהחלטות 242 ו- 338.
- השלום דורש כיבוד ריבונותה, שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית של כל
מדינה באיזור ואת זכותה לחיות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, חופשית
מאיומים או ממעשים של שימוש בכוח. התקדמות לקראת מטרה זו עשויה להחיש
תנועה
לקראת עידן חדש של התפייסות במזרח התיכון, שיאופיין על-ידי שיתוף-פעולה
בקידום
התפתחות כלכלית, בשמירת יציבות ובהבטחת בטחון.
- הבטחון מוגבר על-ידי מערכת של יחסי שלום ועל-ידי שיתוף-פעולה בין אומות
הנהנות
מיחסים נורמליים. נוסף לכך, בהתאם לתנאי חוזה שלום, יכולים הצדדים, על בסיס
של
הדדיות, להסכים על הסדרי בטחון מיוחדים כגון איזורים מפורזים, איזורים של
הגבלות
על כלי נשק, תחנות להתראה מוקדמת, נוכחותם של כוחות בין-לאומיים, קישור,
אמצעים
מוסכמים לפיקוח, והסדרים אחרים שהצדדים יסכימו כי הינם מועילים.

מסגרת

בהביאם בחשבון את הגורמים הללו, נחושים הצדדים בהחלטתם להגיע להסדר
צודק, מקיף
ובר-קיימא במזרח התיכון על ידי חתימתם של חוזה שלום המבוססים על החלטות
מועצת
הבטחון 242 ו- 338 על כל חלקיהן. מטרתם היא להשיג שלום ויחסי שכנות
טובים. הם
מכירים כי כדי שהשלום יתמיד, עליו להקיף את כל אלה שנפגעו באורח העמוק
ביותר מן
הסכסוך. לפיכך הם מסכימים כי מסגרת זו, לפי המתאים, מכוונת מצדם להוות
בסיס
לשלום לא רק בין מצרים ובין ישראל אלא אף בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה
האחרות
המוכנה לשאת ולתת בדבר שלום עם ישראל על בסיס זה. כשמטרה זו לנגד
עיניהם הם
הסכימו לפעול כאמור לקמן:

א. יהודה, שומרון וחבל עזה

1. מצרים, ישראל, ירדן ונציגי ערביי ארץ-ישראל צריכים להשתתף במשא-ומתן על
פתרון
בעיית ערביי ארץ-ישראל על כל היבטיה. כדי להשיג מטרה זו צריך שיתנהל
משא-ומתן בדבר
יהודה, שומרון וחבל עזה בשלושה שלבים:

א. מצרים וישראל מסכימות, כי כדי להבטיח העברה מסודרת ובדרכי שלום של
הסמכות,
ובהתחשב בצרכי הבטחון של כל הצדדים, יהיו הסדרי מעבר לגבי יהודה, שומרון

וחבל
עזה לתקופה שאינה עולה על חמש שנים. במטרה להעניק אוטונומיה מלאה לתושבים, ייסוגו, על-פי הסדרים אלה, המימשל הצבאי הישראלי ומינהלו האזרחי, לכשתיבחר בבחירות חופשיות על-ידי תושבי השטחים הללו רשות של מינהל עצמי, כדי להחליף את המימשל הצבאי הקיים. כדי לשאת-ולתת על פרטי הסדר לתקופת מעבר תוזמן ממשלת ירדן להצטרף למשא-ומתן על בסיס מסגרת זו. הסדרים חדשים אלה צריכים להתחשב כיאות הן בעקרון העצמי של תושבי השטחים האלה והן בצרכי הבטחון הלגיטימיים של הצדדים המעורבים בדבר.

ב. מצרים, ישראל וירדן יסכימו על הדרכים לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת ביהודה, שומרון וחבל עזה. משלחות מצרים וירדן יוכלו לכלול ערבים ארצישראליים מיהודה, שומרון וחבל עזה או ערבים ארצישראליים אחרים, כפי שיוסכם עליהם באורח הדדי. הצדדים ישאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה של רשות המינהל העצמי, שיופעלו ביהודה, שומרון וחבל עזה. תהא נסיגה (a withdrawal) של כוחות מזוינים ישראליים ותהיה פריסה מחדש של הכוחות הישראליים שיישארו לאיזורי בטחון שיפורטו. ההסכם יכלול גם הסדרים להבטחת בטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי. יוקם כוח משטרה מקומי חזק אשר יוכל לכלול אזרחים ירדניים. נוסף לכך, כוחות ישראליים וירדניים ישתתפו בסירורים משותפים ובאיוש עמדות פיקוח, כדי להבטיח את בטחון הגבולות.

ג. כאשר תיכון ותיחנך רשות המינהל העצמי (מועצה מינהלית) ביהודה, שומרון וחבל עזה תחל תקופת המעבר של חמש שנים. מוקדם ככל האפשר, אך לא יאוחר מן השנה השלישית לאחר תחילתה של תקופת המעבר, יתנהל משא-ומתן כדי לקבוע את המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת מערכת יחסיהם עם שכניהם, וכדי לכרות חוזה שלום בין ישראל ובין ירדן, וזאת עד לסיומה של תקופת המעבר. משא-ומתן זה יתנהל בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. יכונסו שתי ועדות נפרדות, אך קשורות זו בזו, הוועדה האחת, המורכבת מנציגי ארבעת הצדדים, אשר ישאו ויתנו ויסכימו על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה, ועל מערכת יחסיהם

עם שכניהם, והוועדה השניה, המורכבת מנציגי ישראל ומנציגי ירדן, כשאל האחרונים יצטרפו נציגיהם הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי לשאת ולתת על חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן, תוך התחשבות בהסכם שהושג בדבר המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה. המשא-ומתן יתבסס על כל הוראותיה ועקרונותיה של החלטת מועצת הבטחון של האו"ם 242. המשא-ומתן יקבע, בין שאר עניינים, את מיקומם של הגבולות ואת אופיים של הסדרי הבטחון. הפתרון שינבע מן המשא-ומתן חייב להכיר גם בזכויות החוקיות של ערביי ארץ-ישראל ובצרכיהם הצודקים. בדרך זו ישתתפו ערביי ארץ-ישראל בקביעת עתידם הם באמצעות:

- 1) המשא-ומתן בין מצרים, ישראל, ירדן ונציגי התושבים של יהודה, שומרון וחבל עזה, כדי להסכים על המעמד הסופי של יהודה, שומרון וחבל עזה ועל נושאים תלויים ועומדים אחרים, עד לסיומה של תקופת המעבר.
 - 2) הגשת הסכמתם להצבעה על-ידי הנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה.
 - 3) מתן אפשרות לנציגים הנבחרים של תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה להחליט כיצד יקיימו מינהל עצמי באופן המתיישב עם הוראות ההסכם אשר להם.
 - 4) השתתפותם, כנקבע לעיל, בעבודתה של הוועדה הנושאת ונותנת בדבר חוזה השלום בין ישראל ובין ירדן.
- ד. יינקטו כל הצעדים הדרושים וייעשו כל ההסדרים כדי להבטיח את בטחון של ישראל ושכנותיה במשך תקופת המעבר ולאחריה. כדי לסייע בהבטחת בטחון כאמור תכונן רשות המינהל העצמי כוח משטרה מקומי חזק. הוא יורכב מתושבי יהודה, שומרון וחבל עזה. המשטרה תקיים קשר מתמיד, בענייני בטחון הפנים, עם קצינים ישראלים, ירדניים ומצריים שיתמנו לכך.
- ה. במשך תקופת המעבר יהוו נציגיהן של מצרים, ישראל, ירדן ורשות המינהל העצמי ועדה מתמדת, כדי להחליט, מתוך הסכמה, על העקרונות להכנסתם של בני-אדם שעזבו את יהודה, שומרון וחבל עזה ב - 1967, יחד עם אמצעים נחוצים כדי למנוע אנדרלמוסיה ואי סדר. ועדה זו תוכל גם לטפל בנושאים אחרים בעלי עניין משותף.

ו. מצרים וישראל יפעלו זו עם זו, וכן עם צדדים מעוניינים אחרים, כדי לקבוע נהלים מוסכמים לשם ביצוע מהיר, צודק וקבוע של הפתרון לבעיית הפליטים.

ב. מצרים - ישראל

1. מצרים וישראל מתחייבות שלא להיזקק לאיום או לשימוש בכוח כדי ליישב חילוקי דעות. כל חילוקי דעות ייושבו באמצעי שלום, בהתאם להוראות סעיף 33 של מגילת האומות המאוחדות.

2. כדי להשיג שלום ביניהם, מסכימים הצדדים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לחתום תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו על חוזה שלום ביניהם, כשהם מזמינים את הצדדים האחרים לסכסוך לפתוח בעת ובעונה אחת במשא-ומתן, ולחתום על חוזה שלום דומים, במטרה להשיג שלום כולל באיזור. המסגרת לחתימת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל תנחה את המשא-ומתן לשלום ביניהם. הצדדים יסכימו על האופנים ועל לוח הזמנים לביצוע התחייבויותיהם לפי החוזה.

ג. עקרונות נלווים

1. מצרים וישראל מצהירות כי העקרונות וההוראות המתוארים להלן צריך שיחולו על חוזה השלום בין ישראל ובין כל אחת משכנותיה - מצרים, ירדן, סוריה ולבנון.

2. החתומים יכוננו ביניהם מערכות יחסים שהן נורמליות לגבי מדינות השרויות בשלום האחת עם זולתה. לשם כך הם צריכים להתחייב לקיים את הוראותיה של מגילת האומות המאוחדות. הצעדים שיש לנוקטם לעניין זה כוללים:

(א) הכרה מלאה;
(ב) ביטול חרם כלכלי;
(ג) מתן ערובות לכך כי בתחום שיפוטם ייהנו אזרחיהם של הצדדים האחרים מן ההגנה של הליכי משפט הוגנים.

3. החתומים צריכים לבדוק אפשרויות לפיתוח כלכלי בהקשר של חוזה שלום סופיים, כדי לתרום לאווירת השלום, שיתוף הפעולה והידידות, שהיא מטרתם המשותפת.

4. ניתן להקים ועדות-תביעות, לשם יישוב הדדי של כל תביעות כספיות.

5. ארצות-הברית תוזמן להשתתף בשיחות על עניינים הקשורים באופני ביצועם

של

ההסכמים ועיבוד של לוח הזמנים להוצאה לפועל של התחייבויות הצדדים.

6. מועצת-הבטחון של האומות המאוחדות תתבקש לתמוך בחוזי השלום ולהבטיח כי לא

יפרו את הוראותיהם. החברות הקבועות של מועצות-הבטחון יתבקשו לאשר את חוזי

השלום, ולהבטיח כי הוראותיהם יכובדו. הן גם יתבקשו להתאים את מדיניותן ופעולותיהן להתחייבויות הכלולות במסגרת זו.

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים: מוחמד אנואר אל-סאדאת

בשם ממשלת ישראל: מנחם בגין

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות-הברית של אמריקה

מסגרת לכריתת חוזה שלום בין מצרים ובין ישראל

כדי להשיג שלום ביניהן, מסכימות ישראל ומצרים לשאת ולתת בתום לב, במטרה לכרות,

תוך שלושה חודשים מחתימת מסגרת זו, חוזה שלום ביניהן. מוסכם כי:

האתר שבו יתנהל המשא-ומתן יהיה תחת דגל האומות המאוחדות, במקום או במקומות שעליהם יוסכם באורח הדדי.

כל עקרונות החלטת האו"ם 242 יחולו בפתרון זה של הסכסוך בין ישראל ובין מצרים.

תנאי חוזה השלום יוצאו אל הפועל בין שנתיים עד שלוש שנים לאחר שייחתם חוזה השלום, אלא אם כן יוחלט אחרת בהסכמה הדדית.

הצדדים הסכימו על העניינים דלקמן:

(א) החלתה המלאה של ריבונות מצרית עד לגבול הבין לאומי המוכר בין מצרים ובין

ארץ-ישראל המנדטורית;

(ב) הנסיגה של כוחות מזוינים ישראלים מסיני;

(ג) השימוש בשדות התעופה שהותירו הישראלים ליד אל-עריש, איתם, עציין ואופירה,

למטרות אזרחיות בלבד, לרבות שימוש מסחרי אפשרי בידי כל האומות;

(ד) הזכות למעבר חופשי של אניות ישראליות דרך מפרץ-סואץ ותעלת-סואץ על בסיס אמנת

קונסטנטינופול מ - 1888 החלה על כל האומות; מיצרי טיראן ומפרץ-אילת הם נתיבי מים

בין-לאומיים, שיהיו פתוחים לכל האומות לחופש שיט וטיסה, בלתי מופרע ובלתי ניתן

להתלייה;

(ה) סלילת כביש בין סיני ובין ירדן, ליד אילת, שבו יובטח מעבר חופשי לצרכי שלום,

למצרים ולירדן; וכן

(ו) הצבת כוחות צבאיים כמפורט להלן.

הצבת כוחות

- א. לא יותר מדיביזיה אחת (ממוכנת או רגלית) של כוחות מזוינים מצריים תוצב בתוך איזור הנמצא כ - 50 קילומטר (ק"מ) ממזרח למפרץ סואץ ולתעלת-סואץ.
- ב. רק כוחות האומות המאוחדות ומשטרה אזרחית, המצוידת בנשק קל לביצוע תפקידי משטרה רגילים, יוצבו בתוך איזור הנמצא מערבה מן הגבול הבין לאומי ומפרץ-אילת, שרוחבו משתנה מ - 20 ל - 40 ק"מ.
- ג. באיזור הנמצא בתחום 3 ק"מ ממזרח לגבול הבין-לאומי יהיו כוחות ישראליים מוגבלים, שלא יעלו על ארבעה גדודי חיל-רגלים, ומשקיפי האומות המאוחדות.
- ד. יחידות משמר הגבול, שלא יעלו על שלושה גדודים, יתווספו למשטרה האזרחית בשמירת הסדר באיזור שלא נכלל לעיל.

התייחסות המדויק של האיזורים דלעיל יהיה כפי שיוחלט במהלך המשא-ומתן לשלום. יכול שיתקיימו תחנות לאתרואה מוקדמת, כדי להבטיח מילויים של תנאי ההסכם.

כוחות האומות המאוחדות יוצבו: (א) בחלק מאיזור סיני הנמצא בתחום כ - 20 ק"מ מהים התיכון והגבול בגבול הבין-לאומי, ו - (ב) באיזור אופירה כדי להבטיח חופש מעבר דרך מיצרי טיראן; וכוחות אלו לא יפוננו אלא אם כן אישרה מועצת הבטחון של האומות המאוחדות פינוי כאמור בהצבעת פה אחד של חמש החברות הקבועות. לאחר שייחתם חוזה השלום, ולאחר שתושלם נסיגת הביניים, יכוננו יחסים נורמליים בין מצרים ובין ישראל, ובכללם הכרה מלאה, לרבות יחסים דיפלומטיים, יחסי כלכלה ותרבות, שימת קץ לחרמות כלכליים ולמחסומים לתנועה חופשית של טובין ובני-אדם, והגנה הדדית על אזרחים באמצעות הליכי משפט הוגנים.

נסיגת ביניים

בין שלושה עד תשעה חודשים לאחר חתימת חוזה השלום, ייסוגו כל הכוחות הישראליים מזרחה מהקו הנמשך מנקודה שממזרח לאל-עריש אל ראס-מוחמד. על המיקום המדויק של קו זה יוחלט בהסכמה הדדית.

בשם הרפובליקה הערבית של מצרים: מוחמד אנואר אל-סאדאת

בשם ממשלת ישראל: מנחם בגין

ועד לחתימה: ג'ימי קרטר, נשיא ארצות-הברית של אמריקה